

Sensommer tur til Frankrig 2015.

Lørdag den 3. oktober (Merete)

Kilometertælleren stod på 61.400 km.

Vi kørte fra Viborg med kurs mod Ribe for at være med til Anny og Bents kobberbryllup.

Undervejs lyttede vi til et interview med Maggie Reilly, som vi var inde at se optræde i Tinghallen i torsdags. Virkelig super koncert, og interessant at høre hende kommentere hendes forskellige successer.

Vi kom til Ribe ca. 14.30 til hygge i gårdhaven sammen med flere andre gæster.

Kl. 17.30 mødte gæsterne op i Klubben 1811, hvorefter vi fik lækker menu og alle hyggede sig til langt ud på natten. Bordpynten var mange forskellige ting af kobber, flot dekoreret med årstidens blomster og frugt. Vi gik hjem på vores gæsteværelse ved 01.30 tiden, da vi jo havde en lang tur foran os næste dag.

Søndag den 4. oktober 2015. (Merete)

Kilometertælleren stod på 61.559 km.

Kl. 10.00 var vi klar til afgang fra Ribe efter en lækker morgenmad sammen med mange af gæsterne fra

dagen før. På vores nyvaskede bil havde en fugl lavet en ordentlig klat ned ad siden, så vi blev enige om, at det betød lykke på turen. Bent C vaskede klatten af, og så var vi klar til afgang.

Der var en del tåget i løbet af formiddagen. Lidt over 11 krydsede vi grænsen til Tyskland ved Padborg, og tågen lettede. Ved Rendsburg så vi mange flodpramme på floden, og vi var så heldige, at solen så småt var ved at bryde igennem. Bent havde fået for meget kaffe fra morgenstunden, så vi skulle have et lille pitstop nær Bad Bramstedt. I Hamburg tæt ved stadion kom vi forbi en flygtningelandsby med mange ens telte. Ved 13-tiden kom vi forbi Rasthof Harburger Berge, og kort efter drejede vi fra mod Bremen. Lidt senere missede vi en afkørsel, men heldigvis kom vi på rette vej 2 km efter. Jeg så en stor flok traner fouragere på en mark nær motorvejen, måske var det ungerne, der var på vej sydover på nuværende tidspunkt, ungerne rejser jo sydover før forældrene, lidt pudsigt, - for hvordan kan de finde vej uden erfaring.

Mellem Bremen og Osnabrück var der en del STAU i forbindelse med vejarbejde. Der var meget vejarbejde rundt omkring på motorvejen.

Kort før kl. 14 kørte vi ind på Rasthof Wildeshausen for at få diesel på bilen og for at spise frokost.

Desværre var der ingen ledige p-pladser, så frokosten blev lige udskudt. Nu blev det min tur til at køre, og kort tid efter fandt vi en rasteplass i en lille skov med et par borde, så køletasken kom frem og frokosten indtaget ved et bord i dejlig solskin. Herefter fortsatte vi på A43 og senere på A52 (Ruhr området). Omkring kl. 16.30 kørte vi på A2 mod Düsseldorf og Köln. Her fik vi øje på en minaret nær motorvejen. Lidt over 17 blev det tid til en is, ca. en km fra Meerbusch. Vi har set flere rasteplasser, hvor der også var en kirke på skiltet.

Det har undret os lidt.

Herefter var der igen chauffør skifte. Kort efter drejede vi fra mod Koblenz, Aachen og Brüssel, først på A61 og lidt efter på A44. Vi så 2 balloner svæve hen over trætoppene, men desværre var det ikke nemt at fotografere dem i farten.

Vi krydsede grænsen til Belgien kl. 18.25, tæt ved solnedgang. Nu gik turen videre på E42. Herefter blev vi enige om at begynde at lede efter et hotel. Det skulle vise sig at være temmelig besværligt. Vi kørte ind til Petit Chateau, som GPS'en havde fundet, men det viste sig at være lukket for 6 år siden. Derefter kørte vi lidt rundt og ledte i ca. 1 time, og vi havde næsten opgivet håbet, da vi kl. 20 fik øje på Hotel Le Mohery. Det så meget mørkt ud, men da vi holdt foran, blev der tændt lys, og vi fik anvist værelse 1, og samtidig fik vi en seddel med anvisning på et godt sted at spise. Vi skulle bare nævne, hvor vi boede. Derefter kørte vi til L'Abreuvoir i Bierwart at spise. Vi bestilte spaghetti carbonara, og vi fik en urtesuppe til forret, sikkert fordi vi boede på hotellet. Vi var tilbage på hotellet kl. 21.30 godt trætte. Hele dagen havde vi kørt i et meget fladt landskab, hvilket åbenbart smittede af på os.

Mandag den 5. oktober (Bent)

Kilometertælleren stod på 62.404 km.

Vi havde sovet godt og var veludhvilede, da vækkeuret ringede kl. 7. Vi spiste morgenmad, den var nem at overskue, toast, ost og 2 slags marmelade, men egentlig ok. Vi betalte 69 euro for overnatning og morgenmad. Vi forlod hotellet kl. 8:15, og hotelmutter stod og vinkede i døren, da vi kørte. Vi så store

græskar på marken, og gulerødder samt en masse kartofler, som lige blev læsset af. Vi kørte ind i morgenmylderet på E42, men det gik nu fint. En lang strækning var markeret med vejarbejde og indsnævring af kørebanerne, det eneste arbejde, vi så, var græsslåning samt gødsning af midterrabatten. Vi så også en kanal, hvor der var lavet slusesystem. Vi krydsede grænsen til Frankrig kl. 9:28, de første kilometer var uden afgift, men så startede cirkuset med at trække en billet, køre en strækning, betale – for blot efter et par kilometer igen at trække en ny billet osv. Det er ulige lettere med en brobizz – eller et års/uge-klistermærke til forruden, så man blot kan ræse afsted uden alle disse ”pit-stop”. Vi tankede og skiftede chauffør ved Petit Casino og var fremme ved D-dags kysten i Normandiet kl. 13:15. Første mål var den berømte Pegasus Bridge, en bro, som var første vigtige forbindelsespunkt for de engelske/amerikanske styrker ved ilandsætningen den 6. juni 1944. Pegasus broen, oprindeligt Benouville broen, blev døbt Pegasus efter navnet på faldskærmsgruppen fra England som kort efter midnat 6. juni sikrede de allieredes mulighed for at benytte broen til videre fremfærd. Broen er i 1993 udskiftet, da man gjorde floden bredere, men en ny og større bro er kommet i stedet. Ved broen er der lavet et museum, som på meget flot vis skildrer forberedelser og de første timer af D-dagen. Vi brugte en times tid derinde, hvorefter vi gik ned til floden og så den nye bro. Frokost fik vi på en lille restaurant ved broen (Les 3 planeurs, opkaldt efter de tre piloter, som landede de store troppesvævefly lige ved siden af broen), et rigtig hyggeligt sted, fyldt med billeder og avisudklip på væggene omhandlende de mange svævefly, som var en del af landgangsstyrkerne. Vi fik en lækker omelet, cola og et par historiebøger fra stedet.

Vi kørte ad hovedvejen til Bayeux, en by, som undtaget den store domkirke nærmest blev jævnet med jorden under krigen. Vi ville ind at se det berømte Bayeux tapet, som under krigen netop blev opbevaret i kirken. Tapetet er gammelt og beskriver slaget ved Hastings mellem Frankrig og England i 1066. Et fantastisk broderi, 70 meter langt, masser af forskellige farver, og utallige figurer var der blevet plads til. Vi

fik en "telefon" udleveret, som undervejs, medens vi gik langs tapetet, kunne fortælle os meget detaljeret på dansk, hvad de enkelte ting på billedet drejede sig om. Tapetet menes at have været færdig i 1077, og man passer godt på, at det ikke får for meget lys, så vi måtte ikke tage billeder af det. Øv. På den næste etage var der lavet kopier, og der måtte vi gerne fotografere. Inden vi kørte fra Bayeux gik vi hen og så den store katedral, hold da op, hvor var den stor og rigtig flot indvendig. Udenfor så vi ikke ret meget, det var nemlig begyndt at regne.

Vi kørte derefter ud til Omaha Beach, en af de strande, hvor der blev sat rigtig mange soldater i land. Vi orienterede os lidt i området, fandt blandt anden den store amerikanske kirkegård, men den var lukket, og det regnede, så et besøg der må blive i morgen. Vi kørte lidt rundt i forsøg på at finde overnatning, heldigvis gik det lidt hurtigere end i Belgien. Vi fandt et rigtig hyggeligt privat Bed & Breakfast på en gammel gård, Ferme du Laucel, tæt ved kirkegården. Vi spiste mad fra køletasken på værelset. Stedet emmede af historie, lige fra værten tog i mod os, hans kone havde faktisk set de amerikanske styrker gå i land i 1944.

<https://www.youtube.com/watch?v=Gfm49dmJkSs>

Tirsdag den 6. oktober. (Merete)

Kilometertælleren stod på 62.963 km.

Vi gik til morgenmad kl 8.00. Langbordet var rigtig flot dækket med hvid dug og hjemmelavet marmelade (brombær, æble og rabarber med citrusfrugt).

Lidt om gården: Bygningerne var fra 1700/1800 tallet. Alt bygget i kampesten, sjovt indrettet i stuehuset med indbyggede skabe i de tykke mure, en dyb ro var der nu, men der har helt sikkert været mere larm og action, da gården var aktiv med eget slagteri og mejeri.

I går ringede vi til Kjesten og Flemming for at få lidt oplysninger om vejret fra DMI i Danmark. De viste sig at være korrekte, at kl. 9.00, netop som vi tog af sted fra Ferme du Laucel, så begyndte det at regne, men det holdt heldigvis hurtigt op. Vi kørte til Omaha Beach, og kiggede på Landgangsstedet. Nogle var ved at få en forklaring på engelsk, så vi samlede sten i nærheden og lyttede lidt. Der er 18 fods højdeforskel på flod og ebbe, hvilket må have haft betydning for landgangen til D-dag den 6. juni 1944. Det var her de voldsomste kampe fandt sted, hvilket medførte de største allierede tab på en dag, da de amerikanske tropper arbejdede sig frem mod Cherbourg og Cuistreham. Langs strandene står det ene mindesmærke efter det andet.

Herefter kørte vi til Den amerikanske kirkegård, Cemetiere St. Laurant, hvor der stod mange hvide marmorkors, helt nøjagtigt 9.386 kors, på lige rækker, både på tværs, på langs og på skrå. Det amerikanske flag vajede på halv stang. Vi var først inde at se Visitor Centre, en gigantisk samling af historiske data, vi valgte ikke at bruge tid på dette, men gik hurtigt ud på den flotte kirkegård. Virker det overvældende med de mange kors for begravede amerikanske soldater her, bliver det ikke bedre af at tænke på, at man på

baggrund af pårørendes ønsker faktisk flyttede mere end 12.000 dræbte hjem til amerikanske kirkegårde. På vej derfra så vi flere store flax-planter. Vi kørte gennem en efterårs skov i flotte farver med mange store bregner. Derefter kom vi på en lille smuk omvej med gamle huse, da vi missede, at vejen drejede. Vi har set meget kvæg på markerne.

Nu har jeg strikket 2 karklude på turen, så nu må jeg hellere få strikket min pink trøje færdig.

Ved middagstid kom der igen en lille byge, men da vi ankom til et udsigtspunkt mod Mont St. Michel, var regnen hørt op. Ved p-pladsen nær klosteret Mont-Saint-Michel nød vi en bid frokost fra bagklappen af bilen. Derefter tog vi med en shuttlebus ,nogle meget specielle busser (indrettet således, at de kan køre begge veje med rat i begge ender). Vi gik rundt på klosteret og valgte at gå ind at se kirken, 9 € pr person. Der var mange trapper, blændende smuk udsigt, blæsende, og på toppen af klosterkirken knejser ærkeenglen Mikael. Der bor ca. 70 indbyggere på bjerget. Øen blev befæstet i det 5. århundrede og klosteret blev bygget i 700 tallet. Klosterets hovedgade er skæmmet af mange restauranter og turistboder. På vej ned købte vi en "crepe med chokolade". Vi betalte 12,50 Euro for at holde de ca. 2 timer på p-pladsen (gebyret gjaldt for et helt døgn).

Herefter kørte vi videre mod Orleans og Calais. Vi fik pludselig øje på 2 lavtgående fly, det ene lignede et Hercules. Vi har set flere udendørsvaskehaller til biler – vores trænger vist til en vask på et tidspunkt. Vi har set rigtig mange træer med mistelten, så jeg er helt ked af, at vi ikke kan nå dem. Jeg kunne da godt tænke mig at få en stor fin mistelten med hjem! I dag er vi kommet igennem rigtig mange rundkørsler – vores GPS-dame taler ikke om andet. Ved Le Mans så vi et skilt med afkørsel til 24 timers arenaen. Vi har set mange tuja hække klippet snorlige. I St. Calais så vi et skilt med kronvildt, rådyr og vildsvin på vejen, men det eneste, vi så, var 3 fiskehejrer og en flok fasaner. Vi kom også forbi rigtig mange marker med store porrer. Vi kørte over en stor flod ved Blois, og blev enige om, at det måtte være Loire. På et tidspunkt skulle vi tage rampen til rundkørslen, men da vi ikke vidste, hvad det betød, missede vi rampen. Nær Chambord løb en ræv over vejen. Jeg fik taget et parbillede af den.

Vi kørte kl. 19.30 til Hotel St. Michel lige ved siden af slottet. Vi fik værelse 23, som var et noget skrabet værelse og herefter valgte vi at gå i restauranten at spise lækker mad, en forret med krabbesalat, rød grape og hakket avokado. Til hovedret fik vi en steak med grøntsager, lækkert.

Kl. 21.30 gik vi ud i mørket, hen på den anden side af slottet for at tage nogle billeder med slottet bade i projektørlys. Derefter gik vi op på værelset, og da vi fandt ud af, at morgenmad koster 12 € pr. person, ville vi nøjes med at frekventere vores køletaske fra morgenstunden.

😊

Onsdag d. 7. oktober (Bent).

Kilometertælleren stod på 63.411 km.

Vi sov længe, til 7:30. Vi spiste morgenmad fra køletasken, vi var for nærrige til at købe det på hotellet. Så vi nød nogle af Sanders hjemmebagte skiver rugbrød samt en pære hjemme fra haven. Dertil et glas vand. Vi checkede med hotellet, hvornår værelset skulle forlades, og fandt det muligt at gå på sightseeing på slottet først. Chambord er rigtig spændende at besøge. Vi købte almindelig entrebillet, uden rundvisning og audioguide. Det er ganske informativt bare at gå rundt og kigge samt læse de mange anvisninger, som både er på fransk og engelsk. Slottet er meget stort og smukt. Der er fuld adgang til det hele, og vi måtte gerne tage billeder inde i gemakkerne med blandt andet meget store vævede vægtæpper. Helt fantastisk var det at spadserere rundt oppe på tagbalkonen. Der er virkelig kræset for detaljerne i dette storslåede mesterværk af et byggeri. Vejret var solrigt, så vi tog mange foto.

Efter et par timer var vi færdige, og gik tilbage til hotellet, pakkede det sidste og checkede ud. 149 € for overnatning, middag med vin, det var meget ok. Vi tastede dagens mål ind på GPS'en, lige godt 5 timer til Millau, så vidt så godt. At vi faktisk brugte 2 timer blot på at komme på en brugbar motorvej, det er en anden sag. Men det var da vældig hyggelig at mose rundt ude på de små landeveje, og vi så svampe i skovkanten, efeu i træerne og en hel fasanfarm. Så kom vi til motorvejen, trak en billet i automaten, blot for straks efter at konstatere at vejen var lukket, og vi skulle af igen. Vi kunne ikke undgå at betale for dette lille sving ind, trods vi prøvede at brokke os på vores bedste engelsk. Måske vi skulle have prøvet med dansk i stedet for. I båsen ved siden af, holdt der en franskmænd, som havde gjort den samme oplevelse, han brokkede sig gevaldigt, og vi tror faktisk, at han drøede igennem bommen i stedet for at betale. En oplevelse rigere og 1,90 € fattigere (vores dyreste u-vending til dato). Derefter kørte vi igen ud på de små landeveje, med en ny bøn til Garmin om at finde en anden brugbar motorvej. Klokken 13 var vi ved A71, og kunne endelig komme i gang med at tygge de mange kilometer ned til Millau. Resten af turen gik ganske trivielt, det regnede lidt ind imellem, at der også var lidt vejarbejde. Vi betalte lidt vejafgift ved Clairmont, og kunne derefter køre gratis det næste lange stykke. Det fejrede vi med en is.

Endelig fremme ved Millau skulle vi betale broafgift for at køre over den helt fantastisk smukke Millau Viaduct. Lige nord for broen ligger der et besøgscenter og en udsigtsplatform, begge dele ville vi gerne besøge, vi tog udsigten først, og fik nogle smukke billeder af dette fantastiske bygningsværk. Da vi kom tilbage til besøgscenteret, var det lige lukket. Øv. Det er verdens højeste vejbro, og den åbnede den 14. december 2004. Vejbanen er placeret 246 m over jorden og den er 2,5 km lang. Vi kørte over broen, som svajer i et langt blødt sving og kørte tilbage ad den gamle hovedvej til Millau.

http://cnrsm.creteil.iufm.fr/g01_dp/viaduc_millau_apk_44/01_greish/04_millau_steelbridge.pdf

Der er en smuk indkørsel til byen, når man kommer fra syd, og vi gjorde holdt ved et sted, hvor der var vue til broen. Så kørte vi ned til Chateau Creissels, et gammelt slot fra 1200 tallet, som nu er indrettet til hotel. Ejner og Anne Marie havde anbefalet hotellet, så det skulle prøves. Vi fik værelse 9 i den gamle autentiske del af slottet, flyttede ind – det var næsten en suite, så stort var det. Efterfølgende gik vi ned og ryddede op i bilen samt samlede lidt kastanjer i haven.

Til aften spiste vi i hotellets restaurant, vældig smukt og hyggeligt.

Torsdag d. 8.oktober (Merete)

Kilometertælleren stod på 63.960 km. Igen bestod morgenmaden af, hvad vi havde i køletasken, så der var ingen the og kaffe, ærgerligt, at vi ikke havde tænkt på at låne Kjesten og Flemmings lille rejse kogekedel!

Kl. 8.30 var vi klar til at forlade Chateau de Creissels, men forinden måtte vi lige have et par morgenbilleder med udsigt til Millau broen, smukt. Rundt om slottet var gartneren også i gang med at feje og rydde masser af kastanjer væk fra græsplænen. Jeg har en lille samling kastanjer med hjem.

Der var kun 10 graders varme, da vi kørte fra slottet. Ærgerligt, at vi ikke havde tid til et besøg i byen, den så spændende ud og lå i smukke omgivelser. Bent var trukket i de korte bukser, da vi jo ved middagstid skulle ankomme til Sainte Maxime ved Middelhavet. På højdedraget var der meget græs og småbuske, der lignede enebær, buksbom, fyr og gyvel.

Vi kørte gennem en tunnel, og derefter gik det stejlt nedad (7,5 %), så der var flere steder afkørselsramper til lastbiler, hvis deres bremses svigtede.

Ved 9.30 tiden kom vi til en dal, hvor der blev dyrket meget vin. I dette område blev vi ledt på en lille landevej, da der var vejarbejde på motorvejen. I siden afvejen var der nogle meget lyse klipper. Kl. 10 kom vi til Montpellier og temperaturen var steget til 18 grader, herligt. I nærheden af tankstationen, hvor vi tankede, var der et meget flot springvand med olieplanter i forgrunden.

Herefter kørte vi ad A9 mod Nimes. I vejsiden groede mange smukke cypresser og der var også nerier i midterrabbatten. Lige før vi kørte over Rhône, stod der skilte med flamingoer, vilde heste og tyre. På denne strækning var der mange lastbiler, der lå og overhalede hinanden til stor gene for andre trafikanter. På et tidspunkt overhalede vi en gammel meget velholdt gul Peugeot med persienner i bagruden.

Nu blev min cardigan, som jeg startede på i USA, strikket færdig. Der mangler kun at blive hæftet ender, sy sammen og strikke kant til knapper. Dejligt, at jeg ikke mere døjer med min tommeltot, så den kreative side er i top igen.

Vi betalte ca. 13 € i vejsskat.

Nu kunne vi se Middelhavet, og vi genkendte vejen til Sainte Maxime. Vi kom forbi potteriet med de mange urtepotter, og kort efter holdt vi foran porten til Anne Marie og Ejner, ja, dvs. det var ikke den rigtige port endsige vej, så efter en lille manøvre kørte vi hen på den rigtige vej, og så var der stor velkomst.

Kilometertælleren stod på 64.346 km.

Herefter fik vi en lækker frokost på terrassen, hvor snakken gik livligt, bla. om deres oplevelser i Toscana og om vores tur gennem Frankrig.

Ved 15-tiden gik vi ned i byen for at kigge på livet der. Tilfældigvis skulle der være flyshow i weekenden og flyene var begyndt at øve dertil. Spændende. Vi kiggede også på nogle fly, som var udstillet på stranden. På et tidspunkt gik vi ud på molen, hvorfra vi havde god udsigt til flyveområdet. Herefter gik vi en tur rundt i gaderne og kiggede på tøj mm. Ejner fortalte, at der normalt bor 15.000 mennesker i Sainte-Maxime, men om sommeren bor der 60.000.

Ved 17.30 tiden var vi tilbage i lejligheden, hvor vi hjalp hinanden med at lave mad. Vi kom også på nettet – hvilket vi ikke havde været så forvænt med på turen.

Vi grillede kartoffelpakker og steak, som vi sad på terrassen og nød sammen med et par glas rosevin. Vi sad ude indtil 23.30.

Fredag den 9. oktober. (Merete)

Vi stod op lidt i otte, så der var run på badeværelset. Mens vi var i bad vaskede Anne Marie og Ejner op. Der var overskyet fra morgenstunden, men med trøjer på kunne vi sagtens sidde og nyde morgenmaden, friske flutes, på terrassen.

Fra terrassen kunne vi følge med i, at der i nabo- nabo haven blev fældet træer og buske, samt at der blev lagt kunstgræs. Da vi ved 10-tiden gik ned til markedet i Sainte-Maxime, kunne vi se, at der var fældet et par store palmer et sted. Der lå nemlig 3 store skiver lodden palmestamme på gartnerens vogn.

Ved floden, La Preconil, så vi nogle store blishøns, samt en odder/bæver (bæver rotte), som svømmede rundt og snuppede ændernes mad. Der var 2, og de gnavede også tagrørene på skrænten over.

Markedet var et spændende sted. Anne Marie fandt noget ekstra tilbehør til deres råkostjern. Ham der solgte tingene talte godt for sig og viste, hvor nemt det var at rive rødkål med dette jern, så jeg valgte også at købe et. Jeg var også så heldig at finde et par brede bæltter – har ledt meget efter nogle derhjemme. Vi mødtes med mændene ved 11- tiden, og så viste det sig, at Ejner havde købt det samme tilbehør til råkostjernet, så det måtte lige byttes. Derefter fulgtes vi rundt på markedet, og så faldt vi over en, der solgte plastlåg til gryder, så nu skal vi alle hjem og afprøve, om de dur. Vi havde hørt fra Ivans mor, at disse låg var geniale. Vi købte også lidt soltørrede tomater mm. til snacks.

Vi spiste frokost på terrassen, inden dagens udflugt. Til udflugten kørte vi i Ejner og Anne Maries udlejningsbil, en rød Citroen 3 med glastag.

Kilometertælleren stod på 25.378 km.

Vi kørte til Ramatuelle, en spændende lille bjergby med tætbyggede huse og små snirklede gader, og her var der mange fine udsigtspunkter. Vi var inde at se kirken, Notre Dame, som er en gammel kirke. Nogle af figurerne er dateret til det 16. århundrede, bla. St. Joseph og jomfru Maria. Nær indgangen var der en mindetavle for 4 ubåde, der med besætning var forsvundet mellem 1946 og 1970. Byen er omkranset af mange vinmarker. Derefter kørte vi videre til Gassin, hvor vi også travede rundt og kiggede på huse, træer, gader mm. Byen ligger højt på en klippe med god udsigt ud over området. Vi kunne følge nogle af opvisningsflyene fra et af udsigtspunkterne. Der var snak i bilen om, hvilken flyveplads alle aktørerne i fly showet benyttede. Anne Marie mente, at det kunne være i La Môle, og ganske rigtigt, her var der en stor del af flyene fra konkurrencen parkeret. Hvis mændene havde haft deres certifikat med, havde de kunnet komme ind på flyvepladsen og beundre flyene på helt tæt hold. Nu måtte vi stå på afstand. Klokkerne nærmede sig 17.30, og efter vi havde kigget efter pinjekogler, tog pokker ved mændene, da det lød som en jet motor, der varmede op. Der gik laaaaang tid, før vi så dem igen. Vi var tilbage i lejligheden ca. 18.30. Kilometer tælleren stod på 25.442 km, så vi havde kørt 64 km. Heldigvis havde vi nem mad, idet vi havde købt en grill kylling tidligere på dagen, så den skulle bare lige lunes i grillen og salaten tilberedes. Derefter hyggede vi os på terrassen.

Lørdag den 10. oktober. (Merete)

Vi stod op omkring kl. 8, og derefter hyggede vi os med morgenmaden på terrassen, dejligt vejr og 18 grader. Derefter var vi med i kælderens for at se, hvad vi havde lovet at transportere med hjem for Anne Marie og Ejner, samt hvor vi skulle lægge Anne Marie og Ejners ting efter endt ophold.

Fly showet startede kl. 11, men vi var så heldige, at vi kunne se en del af det fra terrassen.

Vi gik ned i byen ved middagstid. Vi gik rundt og kiggede på boderne med flyverting langs havnen. Herefter gik vi til det indendørs marked, men det lukkede kl.13, så vi var lidt for sent ude. Vi besluttede at købe 4 baguette med ost mm., og derefter gik vi hen på havnen at spise vores mad samt at få en god plads i første parket til fly showet. Efter et stykke tid gik vi ud på molen, der var bedre udsyn. Det var en meget

flot opvisning. Efter at have kigget et stykke tid, gik Anne Marie og jeg i Carrefour at handle ind til aftensmaden. Derefter gik vi hjem og nød solen på terrassen, mens vi også kunne følge med i showet. Vi så bla. Patrouille de France give en flot opvisning med røg i blå, hvide og røde farver. Bent gav på et tidspunkt lyd fra sig om, at de nu var på vej hjem, men der kom vist nogle fly i vejen.

Ved 18-tiden var laksen grillet og grøntsagerne klar. Vi gik fra lejligheden kl. 19 for at se fyrværkeriet på havnen, men inden vi nåede derned, var det hele ovre. Det blev desværre fyret af, mens det stadig var lyst. I stedet gik vi en tur langs vandet. Broen var oplyst i Trikolore farver, hvilket så meget smukt ud. Vi fik en forbi passerende dame til at tage et billede af os, det blev hurtigt til flere, hun var selv fotoentusiast, så der var masser af mulighed for at lege med lys og indstilling mm. Derefter slentrede vi lidt rundt i byen, og oplevede en flok mænd, der spillede petanque – typisk fransk tidsfordriv, mens kvinderne er derhjemme. Efter lidt tid vendte vi hjem til lejligheden for at nyde den dejlige aften på terrassen.

Søndag den 11. oktober. (Merete – Bent skrev om flyene)

I dag skulle Anne Marie og Ejner tidligt op, idet de skulle herfra kl. 6.30, da de skulle med flyet fra Nice til København kl. 10. Vi var lige oppe at sige farvel til dem, men vi gik nu i seng igen og tog en lille morgenlur. Derefter begyndte jeg på opvasken fra i går. Bagefter fik vi morgenmad på terrassen, igen en herlig solrig morgen. Herefter vaskede vi sengetøj og håndklæder for Anne Marie og Ejner, så det er klar til næste gang. I løbet af formiddagen fik jeg skrevet torsdagens epistel.

Vi skulle også lige have købt lidt kød til aftensmaden, så vi gik i Fran/Prix, hvor vi fandt en god bøf og en flaske rødvin. Der var ikke så mange supermarkeder, der havde åbent om søndagen. Frokosten blev indtaget på terrassen i et rigtig dejligt vejr. Her så vi en ultralet, Savannah, komme flyvende med et banner. Pludselig fik vi travlt, da der kom 2 opvisningsfly fra Patrouille de France og den lille Pitch Special fra konkurrencen, så vi tog bilen og hastede ned til havneområdet. Da vi kom derned var der 2 helikoptere, der stod stille i luften med afstand imellem, mens 2 fly ræsede om kap rundt om dem. Derefter kom 2 andre fly og fløj ræs, heriblandt dobbeltdækkeren. Vi placerede os på stranden, tæt ved broen ved flodens udløb, her var lysindfaldet formodentlig bedst i forhold til flyopvisningen. Men der gik rigtig lang tid, før der kom rigtig gang i sagerne. Men der var masser af musik (læs larm), og mange mennesker. På afstand så vi

en der dansede på flyboard (skøjteløb i luften), det så rigtig flot ud. Vinderne af kunstflyvningskonkurrencen gav individuelle opvisninger, og et af flyene skrev store bogstaver og en smiley med røg på himlen. Patrouille de France (Det franske flyvevåbens opvisningshold) ankom sent, i første omgang sammen med det nye Rafale fly, en meget pompøs ankomst for sådan et krigsmonster. Rafalen gav en øresønderrivende opvisning, den er meget imponerende. Til slut kom Patrouille de France igen, og gav en rigtig flot opvisning, og der blev hældt masser af røde, blå og hvide farver på himlen i alle mulige vifteformer. De lavede også nogle enkelte passager, hvor to fly med meget høj hastighed mødte hinanden, det så meget vildt ud, og på afstand så afstanden mellem de to fly ud til at være meget lille. Det lykkedes mig faktisk at få et pænt skarpt billede af en af passagerne trods flyenes høje hastighed. Vi forlod stranden, samtidig med mange andre, da opvisningen sluttede, gik forbi den lille købmand og købte noget vand, fandt bilen og kørte derefter tilbage til lejligheden.

Til aften grillede vi vores bøf samt spiste rester af kartofler og bønner fra dagen før, igen var der dejligt på terrassen, men efter opvasken var der lunere inden døre, så vi skrev lidt på vores beretning.

Mandag den 12.oktober.

Igen i dag spiste vi morgenmad på terrassen i 17 graders varme. Dejligt. Skovskaden, husskaden og en lille rødthals underholdt os.

Bent tjekkede vejrudsigten, som sagde, at der ville komme lidt regn til natten, men det kom allerede kl 9.30, så godt vi ikke var gået ud i byen. Ved 11 tiden var det blevet opholdsvej, og vi kørte ud til Lidl for at

se, om de stadig havde sådan nogle smarte lamper, som Ejner havde på terrassen, men de var desværre udsolgt. Derefter kørte vi ind til Carrefour, parkerede og gik en tur i byen. Nede på havnen var de ved at pille det museums jetfly, en Jaguar, fra hinanden, som havde været udstillet dernede. Det er et engelsk/fransk bygget fly fra 80'erne. Vi gik hen for at se markedet, men det var lukket. I stedet gik vi i Carrefour at handle. Det var gratis at parkere der, når vi havde købt ind. Da vi gik ud til bilen, var regnen atter begyndt. Vi gik hjem og spiste frokost indendørs, mens vi ventede på opholdsvejr.

Herefter gav vi os til at skrive postkort, mens vi fortsat ventede på opholdsvejr! Vi ventede forgæves resten af dagen, så i stedet læste vi korrektur på en del af vores beretning.

Tirsdag den 13.oktober (Bent).

Kilometertælleren stod på 64.357.

Det pladderregnede da vi vågnede, så jeg tog bilen de 500 meter ned til bageren efter et franskbrød. Vi spiste morgenmad indenfor, da opklaringen lod vente på sig. Kl. 9:40 gik vi ned i byen, regnen var nu holdt op, og der var dejligt lunt. Vi startede med at kigge på det overdækkede marked, det så meget tiltalende ud, friske og flotte varer overalt, frugt, kød, fisk, brød mm. Vi købte ind til aftensmaden, laks, tomater med ost og artiskokker. Det var temmelig dyrt, så det bliver nok supermarkedet næste gang. Ellers købte vi lidt gaver og vin, samt en kjole til fru og underbukser

til mig, så nu kan vi rigtig komme i byen. Hjemme i lejligheden spiste vi frokost på terrassen, der var nu dejligt varmt. Efter frokost forlod vi lejligheden kl. 13:15, kørte en tur, først mod La Mole og den store opdæmmede sø, men på vejen langs kysten fik vi øje på et stort skib ovre ved St. Tropez, så det måtte vi over at studere nærmere først. Det lykkedes at finde en parkeringsplads nede ved havnen, vi undlod dog at betale til parkometeret, vi skulle kun holde der et øjeblik, bare lige tid nok til at få et kig og billede af det mærkelige skib. Det viste sig at være det 194 meter lange "Club Med 2" sejlskib som drives af 2 dieselelektriske motorer og 7 computerstyrede sejl i alt 2400 kvadratmeter i de 5 master. Skibet kan medtage 386 passagerer og sejler i Middelhavet om sommeren og Caribien om vinteren. Vi tog et par billeder af vidunderet, og skyndte os tilbage til bilen.

Vi kørte forbi flyvepladsen og fandt hurtigt vejen op til Barrage de La Verne, den opstemmede sø, som blev anlagt for godt 20 år siden, for at sikre mere drikkevand til området. Vi kørte af en privat vej det sidste stykke til søen, mon ikke der findes en officiel vej? De sidste par hundrede meter måtte vi gå, men søen var der, om end i ganske minimal størrelse, mon ikke den bliver større efter vinteren. Der skulle være rigt fugleliv ved søen, men det var der ikke i dag. På vej

tilbage mod Cogolin holdt vi ind ved et vineri, Val d'Astier og prøvesmagte lidt rose og rødvin, vi købte fire flasker, billige var de ikke. Ejeren fortalte stolt, at de var startet på bare marker for 30 år siden. Vi svagede fra ved Cogolin for at køre op over Massif Des Maures, den sydligste bjergkæde før Middelhavet. Vi kørte gennem den gamle bydel i Cogolin, gaderne blev meget smalle, godt vi ikke skulle vende, og møde nogen var komplet umuligt. Et enkelt sted blev gaden en smule bredere, hvilket straks var udnyttet til at parkere en bil. Oppe på bjerget så vi en del korkeg, mange var skrællet og stod uden bark fra roden og de første par meter op. Vi så også mange kaktusser. Vi måtte lade en længere kortege passere, da det åbenbart ikke interesserer de lokale at kigge så meget på skrællede korkeg og kaktus. Vi fortsatte ad N7 mod Draguignan, dragebyen, men holdt lige ind ved Chateau de Roseline, en mester i rosevin, måske navnet kommer deraf.

Vi købte lidt af de dyre dråber, der bliver noget at hygge sig med til vinter. Vi ville have været inde i slottets kirke, men den var netop lukket. I Draguignan fandt vi en gratis parkeringsplads, og slentrede en tur på strøget og i et par gågader. Vi stak også næsen og kameraerne ind i kirken, det var nu ikke noget særligt. Da vi bakkede ud fra parkeringspladsen, blev jeg chokeret, det lød nærmest som om, at vores bil skræbede mod nabobilen, men det var dog bare en tom øldåse, vi trillede over. Py ha.

Hjemme i lejligheden kl. 19, skyndte vi os at bære vin ind og lave mad. Menu i dag var grillet laks, med kartoffel og tomatsalat samt fyldt tomat. Mums, og dertil en herlig vin fra Grimaud.

Onsdag den 14. oktober (Merete)

Bilens tæller stod på 64.503 km.

Vi stod tidligt op, da vi havde planlagt at køre en tur til Camarque. Vi var klar til at køre lidt over 8 og på et tidspunkt blev vi + flere andre overhalet indenom på cykelstien af en hidsig lille hvid BMW. Vi håbede, at han ville komme godt frem til sin destination. Vi betalte en del vejskat i løbet af dagen. Der var rigtig mange vinmarker i området, og vi så også nogle steder, hvor de var begyndt at klippe vinen ned.

Temperaturen var dykket til 8 grader. Vi kørte mod Puyloubier, da Bent havde læst noget om, at Prins Aage af Danmark (barnebarn af Chr. 9, og tituleret greve af Rosenborg da han giftede sig ikke-jævnbyrdigt) skulle være begravet på Legionærkirkegården der. På kirkegården spurgte vi kirkegårds gartnerne om de kendte noget til den danske prins, og de satte meget i gang for at hjælpe os, blandt andet ringede de til nogle for at få hjælp til vores spørgsmål.

På et stort mindesmærke foran alle Legionær mindesmærkerne lå der en stor buket blomster, og herunder på en meget stor sten stod prins Aages navn. Vi viste stedet til kirkegårdsgartnerne. Prins Aage valgte efter uddannelse i det danske forsvar at melde sig til tjeneste i den franske fremmedlegion, lønnen var på det tidspunkt bedre der end under det danske krigsministerium. Prins Aage døde i Marokko og blev efter eget ønske begravet ved fremmedlegionens mindekirkegård i Algier i 1940. Da Algier i midten af tresserne blev selvstændig valgte Frankrig at tage alle de begravede legionærer hjem og begrave dem ved deres hovedsæde i Aubagne ved Marseilles og ham med. Senere blev hovedsædet i Aubagne nedlagt og alt flyttet til Puyloubier, og der blev så indrettet et område på den lokale kirkegård til minde om de mange faldne legionærer. Vi havde hørt historien om Prins Aage på vores tur til Marokko i 2014, hvor vores guide, Henrik Bilidt, hver aften fortalte historier for os.

Derefter gik turen videre, og vi kørte over Rhône floden, hvorefter vi drejede mod Saintes Maries de la Mer, som ligger helt ude ved Middelhavet. Markerne var lidt våde i Camarque, så de må køre med specielle traktor-køretøjer i dette område. Ved middagstid så vi de første vilde heste i lidt forskellige farver. Det er meget hårdføre heste, som er efterkommere efter forhistoriske heste. Føllene er mørke ved fødslen, og når de er mellem 4 og 7 år bliver deres pels hvid. Sammen med hestene gik en stor flok silkehejrer. På en mark lidt længere fremme gik en flok langhornede tyre. Flokke af tyre samles for at optræde ved de lokale tyrefægtninger. De største af tyrene sælges til Spanien.

Ved 13-tiden kørte vi ud i et naturreservat, hvor vi kunne se flamingoer. Vi kørte på en meget humplet vej og gik et langt stykke, hvor vi kun så enkelte flamingoer, men meget længere fremme kunne vi se en stor flok. Vi gik tilbage til bilen, og på vejen fik vi øje på en lille fugl, som ved nærmere eftersyn, viste sig at være en stillits. Derefter kørte vi videre ud langs stranden i sneglefart, så vi kom tættere på den store flok

smukke lyserøde fugle. Vi holdt en spisepause nær en lille flok flamingoer, men de havde valgt at holde siesta, mens vi spiste, så de havde puttet hovedet under vingen. Herefter kørte vi tilbage langs stranden med de mange tamarin buske/træer.

Lidt i 15 tankede vi diesel i Saintes Maries de la Mer. Der stod 2 navne på byskiltet, måske fordi byen fik nyt navn i 1838.

Rhône-deltaet dækker et område på 140.000 ha, og er Europas største floddelta, hvor mange fugle kommer forbi på træk. På mange af de våde marker dyrkes der ris.

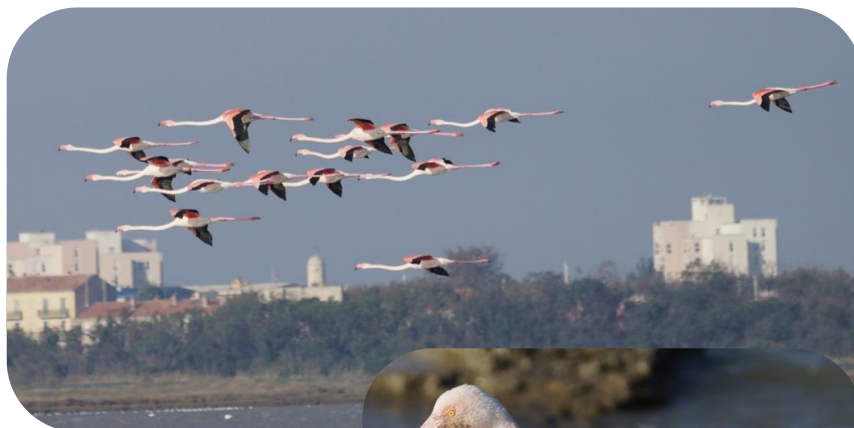

Vi kørte videre til Salin de Giraud, hvor vi gik op på et udsigtspunkt for at kigge ud over saltmarkerne og de travle arbejdsvogne, der kører saltet op i store bjerge. De flade lavvandede laguner fyldes med havvand, som fordamper i solen, hvorefter der efterlades enorme saltaflejringer. Disse arealer er et godt spisekammer for mange vadefugle. Vi kørte videre og kom til et område med mange flamingoer, og vi så også ungfugle, der endnu ikke havde oparbejdet den karakteristiske lyserøde farve. Vi var heldige at se

enkelte flamingoer flyve, men pludselig kom en stor flok på 10 – 15 stykker flyvende, så Bent fik travlt med at komme ud af bilen og fotografere. Der gror også mange spændende blomster i området, bla. strandkamille.

Ved Bacs de Barcarin skulle vi med en lille båd over på den anden side af Rhône. Det tog kun 2 – 3 min at sejle over. Vi så stadig mange flamingoer stå med hovedet i vandet for at finde føde.

Vi havde ledt efter et sted at kunne købe en is, og var så heldige at finde et par is på en tankstation i Matiques ved 17.30 tiden, og da det blæste temmelig meget blev isen nydt i bilen, hvorefter vi fortsatte turen hjem. I Sainte-Maxime købte vi et par tournedos og majs til aftensmaden. Det var hurtigt forberedt, og så hyggede vi os med et glas rødvin til. Vi var godt trætte efter den lange og utrolig spændende tur på knapt 12 timer.

Torsdag den 15. oktober. (Bent)

Bilens tæller stod på 65.037 km. Det var koldt at gå til bageren i dag, termometeret viste kun 8 grader, måske jeg alligevel skulle have taget lange bukser på. Ved siden af bageren ligger der en kiosk, som også serverer kaffe mm. Det er vist de samme personer, der sidder der hver morgen, det ser da hyggeligt ud, men indikerer selvfølgelig også, at de er uden arbejde. Vi nød morgenmaden indendørs i dag, og derefter pakkede vi lidt tøj og satte os i bilen kl. 09:17 for at køre til

miniputstaten Monaco. Turen på motorvejen til Monaco er egentlig pæn, vejen snørkler sig noget, og flere steder er der nedsat hastighed. Trafik var der ikke meget af midt på formiddagen, så vi gik kun i stå ved de steder, hvor vi skulle betale vejafgift. Vi drejede fra motorvejen og kørte ind mod Monaco, til sidst igennem en lang tunnel, og så pludselig var vi der midt i byen/landet. Monaco er på blot 2 kvadratkilometer, og er jo stedet for fattigrøve, som ikke har råd til at købe en bil med rigtig afgift. Den lille stat frister borgere fra alle lande, 2/3 af indbyggerne er franskmænd og italienere, de øvrige kommer fra alverdens andre lande. Landets størrelse med 35.000 indbyggere gør det til verdens tættest befolkede land. Folkefærdet er

ekstremt dovent eller afskyr at få beskidte hænder, næsten lige så mange gæstearbejdere krydser nemlig landets grænse for at arbejde. Det gik meget langsomt det sidste lille stykke - vi kørte gennem små gader, men scootterne kan nemt overhale og smutte ud og ind mellem biler og lastvogne, ikke uden risiko, synes vi. Vi søgte et P-hus, det er næppe muligt at finde gratis parkering i sådan en kompakt by. Vi kørte ind i Casino parkeringshuset, et hus i 6 etager, det var lidt svært at finde ud hvilken etage, vi skulle vælge at gå ud fra, da vi forlod bilen. Skiltningen var noget uklar, men det lykkedes os at komme ud lige ved turistkontoret, så der listede vi ind og fik et bykort, og en lille folder med seværdigheder. Der ligger en flot park ovenpå parkeringshuset, så der gik vi rundt blandt palmer og "sydblomster", som vi kun ser i vindueskarmen derhjemme. Så gik

vi ned til Casinoet, stak hovedet indenfor, men vi måtte ikke tage billeder indenfor, og da det derforuden kostede 10 euro blot for at gå rundt i forhallen, så droppede vi det. Vi gik om til søsiden af Casinoet og nød den flotte udsigt over Middelhavet og den imponerende lystbådehavn nedenfor. Ud for havnen lå Queen Elizabeth for anker, og flere redningsbåde sejlede i pendulfart med passagerer til og fra land. Vi gik ned til havnen - vi var sultne, og der så ud til at være restauranter der. Vi var spændt på prisen, det kunne godt se dyrt ud, men det var det nu ikke. Vi spiste på Sociate Nautique de Monaco, vel sejlklubbens cafeteria. Vi spiste spaghetti carbonare og fik en sodavand til, det var udmærket og kostede 26 euro. Eneste minus var, at det tog meget lang tid, inden vi fik maden serveret, der var mange andre gæster, og kort efter, at vi

havde sat bestilt, stoppede de med at tage mod bestillinger. Efter frokosten gik vi gennem det meste af havnen, overalt lå der store lystyachter, den ene større end den anden, mange af dem registreret i Georgetown (Sydafrika). Flere af yachterne havde en bil ombord foruden mindre både og vandscootere, en enkelt havde en helikopter. Inderst i havnen lå der nogle ganske små joller, sikke en kontrast. Vi sluttede af med at gå op til fyrst Rainiers slot, som ligger øverst

på en klippe med god udsigt til havn og Middelhav. Det lykkedes os med lidt usikkerhed at finde tilbage til bilen og købe den fri fra parkeringshuset formedelst 14,90 euro. Så kravlede vi ud af byen igen, der var meget trafik nu, mange var nok på vej hjem, så trafikken forblev tæt ind til vi var forbi Cannes. Tilbage i Sainte-Maxime handlede vi lidt til aftensmad og var hjemme i lejligheden kl. 18:25. Endnu en dejlig udflugt var til ende, vejret startede lidt køligt og overskyet, men nåede den sidste tid at blive med masser af sol og 20 grader. Aftensmad: madder, mørkt + lyst brød med tun, pølse og ost, dertil lidt Cotes de Rhone rødvin.

Fredag den 16. oktober. (Merete)

Morgenmaden blev igen i dag indtaget indendørs, da termometeret viste 10 grader.

Jeg vaskede gulv på terrassen, så det var gjort. Derefter fik jeg støvsuget, mens Bent skilte cyklerne i kælderen ad, og vi lagde alle de rene håndklæder mm. derned, og Bent havde pakket de ting, vi skulle have med hjem for Anne Marie og Ejner. Derefter vaskede jeg gulv indendørs, inden vi gik ned i byen. Vi havde en masse gammelt brød, som vi ville give til ænderne og de sjove dyr i floden. Vi så 4 i dag, tænker at det var forældre med 2 unger. Vi spurgte en ung mor, hvad det var for dyr, og hun skrev navnet på en seddel, ragondin, og når vi oversætter over tysk er det en bæverrotte, hvilket passer meget godt med vores iagttagelser – den fædede tagrør langs floden. Derefter gik vi til markedet, hvor vi så alle sælgerne. Også ham, der solgte dimser til snittejern. Vi tænkte på, om Anne Marie og Ejner mon havde fundet deres efter hjemkomsten? Derefter gik vi Carrefour for at købe lidt ind til køletasken til hjemvejen.

Vel hjemme igen tog Bent sig en lur, da han ikke havde sovet så godt om natten. Jeg gik ud på terrassen med min bog og nød det gode vejr.

Vi spiste frokost på terrassen i rigtig dejligt vejr. Og jeg fik læst "Karitas – Kaos på lærred" færdig. Rigtig god bog. Jeg læste begge bøger sidste år, inden vi skulle til Island. Denne bog skulle vi læse færdig i min læseklub til om mandagen .

Vi nød begge det gode vejr på terrassen, og Bent syntes, det var en sjov nederdel, jeg havde på, idet jeg havde monteret viskestykket som nederdel, da der var kommet nogle i lejligheden nedenunder skråt til venstre, og der var også nogle meget højrøstede franskmænd i lejligheden ved siden af. Sidst på eftermiddagen kørte vi i Fran/Prix at købe et par flasker vin. Vi kunne ikke få en karton, så vi fik en flot taske til vores flasker. Dagens menu i Sainte Maxime: tournedos med grillstegte champignon, aubergine og majs + den sidste rest rødvin. Inden aftensmaden pakkede vi vores kufferter.

Lørdag den 17. oktober. (Merete)

Bilens tæller stod på 65.281 km.

Vi stod op ca. 7.30 og efter et hurtigt bad, morgenmad og en hurtig rengøring, var det tid at pakke bilen. Den blev fyldt godt op, da vi jo skulle have nogle af Anne Marie og Ejners ting med hjem.

Kl. 9.00 var vi klar til afgang fra Sainte-Maxime i retning mod Mont Blanc. Vi kom til at snakke om, at vi slet ikke var kommet forbi nogle lavendelmarker på vores ture i landet, og i Provence skulle der da være en del af dem. På bjergskråningerne så vi en del buske med bær som skiftede farve fra grøn til gul og til rød. Vi overhalede et par lastbiler, som transporterede nogle meget smalle traktorer – måske den slags, der bruges til at køre mellem vinstokkene. Vi kørte mod Grenoble på vej D3. Det var en meget smuk snirklet vej med mange hårnålesving. Noget senere kom vi forbi en stor flok stære, som opførte "sort sol" for os og på nabomarken gik der en stor flok får og nogle meget anderledes geder med meget lange horn.

Senere på formiddagen kom vi til at køre langs Durange floden i retning mod Sisteron, Digne og Gap, og her så vi rigtig mange frugtplantager med bla. granatæbler. Vi kom forbi Flyvepladsen i St. Auban med udsigt til Le Meer (munkene, der var blevet til klipper). Vi holdt ferie nær flyvepladsen i St. Auban i 1997, i forbindelse med VM i svæveflyvning.

Lidt over 11 begyndte vi i det fjerne at kunne ane bjergtoppe med sne på. Flot syn.

På et tidspunkt kørte vi 1246 m over havet. En del af tiden kørte vi også langs floden Drac. Ved en opdæmmed sø i Drac dalen holdt vi fotostop, meget smukt. Fra Sisteron til Grenoble kørte vi på Napoleonsruten. Fra vejen kunne vi se borgen, La Citadelle, i Sisteron, så jeg tog lige et par billeder. Nu opdagede vi igen mange mistelten i træerne, men ikke nogen, der var helt tæt på. Vi holdt

en kort frokostpause lige nord for Gap, på en bænk med en flot udsigt til hårnålesving og efterårsfarver på bjergsiderne.

Mange af markerne tæt på vejen var nypløjede og nyharvede – flot rødlig farve på jorden. Ved Albertville så vi en stor Velodrom (cykelbane) med mange cykelryttere der racede rundt. Ved udkørslen fra betalingsanlægget i Albertville, så vi de Olympiske Ringe tegnet på vejen (Albertville var vært for OL i 1992), og der var også afkørsel til den Olympiske Park. Vi fik betalt en del i vejsskat i løbet af dagen. I dette område var der mange majsmarker, der endnu ikke var høstede, og i udkanten af en mark så vi et rådyr komme springende.

Ved Aire de Nazaire var det tid til en is pause. Lidt over 15 kørte vi fra mod Ugine. I denne by lavede de meget stål. Bent havde hjemmefra læst, at en del af vejen D1212 her var skyllet væk i foråret, så vi måtte køre en smuk omvej mod Flumet med mange hårnålesving. I skovene lagde vi mærke til at rigtig mange graner var "hængegraner", da grene og nåle hang langt ned. På det sidste stykke ned mod Chamonix kom et sjovt bæltekøretøj i møde med os. Det lignede et køretøj til bjergkørsel i sne. Vi ankom til Chamonix lidt i 17. Bilen blev parkeret og vi slentrede lidt rundt, hvorefter vi gik hen til svævebanen for at tjekke afgangstider til Mont Blanc næste dag. Indtil videre så vejrudsigten fin nok ud. Da vi gik ind i souvenirbutikken lukkede den kort efter – de lukkede efter den sidste svævebane var kommet ned.

Derefter hentede vi bilen for at finde et hotel – nogle var lukkede andre steder var vi henvist til at ringe til receptionen. Hotel Mercure havde åbent, og vi fik værelse 210 med udsigt til Mont Blanc. Receptionisten der ekspederede os, havde første arbejdsdag, så vi måtte bære over med hende og det var endda hendes første ekspedition, hvor

værelset ikke var forudbestilt. Vi fandt en gratis p-plads bag hotellet, hvorefter vi tog vores bagage op på værelset. Vi besluttede at købe et brød til morgenmad, da morgenmad på hotellet var temmelig dyrt (19 € pr person). Derefter gik vi rundt i byen og ledte efter et spisested. Bagerpigen havde anbefalet The Nationals. Her var der mange, der sad ude og spiste, iført store vinterfrakker, vi valgte at sidde indendørs. Vi fik entrecote med pebersovs, hjemmelavede pommes frites og rustik salat. Som afslutning blev der serveret 2 Genepi, en slags likør. Den hurtigste vej hjem fra restauranten gik over floden, og så var der kort vej til hotellet. Vel hjemme igen, lavede vi os en kop kaffe og the. Vi havde nemlig en elkedel på værelset.

Søndag den 18. oktober (Merete)

Bilens tæller stod på 65.774 km.

Vi stod op for foden af Mont Blanc allerede kl. 7, og vi spiste morgenmad på værelset med udsigt til bjerget. Vejrudsigten blev tjekket, og den var ikke noget at råbe hurra over, men vi valgte at gå over til liften. 5 graders varme udendørs. Desværre var billetsalget og liften lukket, og det viste sig, at der oppe på bjerget var minus 17 grader samt meget blæsende og overskyet, og de ville lukke liftkørslen når som helst. Da det kostede 57 € at komme op til Mont Blanc, så vi fravalgte det. Vi ville gerne opleve en flot udsigt, så det må blive en anden gang.

Kl. 10 var vi tilbage ved bilen, og ifølge GPS'en var der 1439 km hjem. Vi kørte fra Chamonix ad snørklede veje og en halv time senere var vi i Schweiz. Forinden havde vi sat vores vignette i forruden. Der var et meget smukt panorama over Rhonedalen med mange hårnålesving. Et gensyn med den 812 km lange Rhoneflod, nu meget nærmere dens udspring, som jo ligger meget tæt på Rhinens

udspring midt i Schweiz. Et sted stod der mange runde stakke med træ. Der var mange vinmarker på de mange stejle bjergskråninger. Byen Martigny lå i bunden af dalen. I dette område kom vi igennem mange

tunneller. Herefter gik turen mod Lausanne, hvor der i dette område var rigtig mange frugttræer. Efter vi kom over Alperne ændrede landskabet sig meget og blev mere fladt. Vi kørte i meget diset vejr langs Geneve søen med kurs mod Bern og Fribourg. Nu kom regnen, som længe havde truet i det fjerne. Herefter var retningen mod Zürich og Basel på E25. Lige efter Bern kom vi forbi mange marker med lilla blomster + forskellige slags grøntsager. Omkring Basel blev vi overhalet af en meget flot blå amerikanerbil. GPS'en havde meget travlt ved Basel, da der var mange steder på motorvejen, hvor vi skulle holde til højre eller til venstre, så det var med at holde tungen lige i munden. Ved 13-tiden kom vi ind i Tyskland ved et toldsted, men der var ingen kontrol af os. De næste mange kilometer var der mange asparges marker. Lidt senere holdt vi en kort frokostpause ved Neunburg Ost Parkplatz med vores uundværlige køletaske. Der var tydeligvis bilræs på den nærliggende Baden-Baden lufthavn, trods motorvejens støj kunne vi sagtens høre bilerne ovre på lufthavnen trods afstanden på næsten 4 kilometer. Efter frokost var det min tur til at være chauffør.

Ved 15 tiden passerede vi Karlsruhe og kørte videre på A5. Der kom flere radiomeddelelser om, at der var dyr på vejen, og at der var en spøgelsesbilist, men intet af det i vores retning. Bilen blev tørstig og skulle tankes. Samtidig blev det tid til en is, og glad blev jeg, da Bent kom tilbage med en citron is til mig (vores foretrukne is, da vi boede nær München i 1987/1988). Nu blev det igen Bent, der var chauffør med kurs mod Frankfurt, Hannover og Kassel.

På rasteplasserne holdt mange lastbiler og ventede på at det skulle blive søndag aften, så de kunne fortsætte deres kørsel. Vi så en lastbil der kørte med "lebende Forrellen", og på siden af bilen stod der "Fish on tour".

Vi kom forbi Zeppelinheim, hvor der blev lavet lufthavn til de store zeppelinere i 30'erne. Byen blev grundlagt efterfølgende. Det var blandt andet herfra Hindenburg luftskibet startede sin jomfruflyvning over Atlanten. Hindenburg brød i brand og nedbrændte på 37 sekunder under landing i USA i 1937.

Turen gik videre mod Fulda, Erfurt, Kassel, Hannover og Hamburg. Ved Hattenbacher-dreieck kørte vi ind på A7, og så kendte vi vejen hjem. Vi kørte ind på rasteplassen ved Kassel for at få en bid aftensmad. Vi fik jægerschnitzel, men det var nu ikke så hyggeligt som før i tiden. Den fine restaurant med bløde stole og fin betjening er i dag ændret til simpelt cafeteria med hårde træstole. Restauranten/burgerbaren var dog pyntet op med forskellige fugle lavet i træ og i festlige farver, meget spændende.

Herefter kørte jeg et par timer. Vi havde snakket om, at hvis trafikken gled godt, så ville vi fortsætte til vi kom hjem. Jeg havde købt noget druesukker, sidst vi købte diesel, så det var godt at kunne tage et stykke, hvis vi blev lidt trætte. 86 km før Hamburg kom Bent til rattet igen. Kl. 21.30 kørte vi gennem Elbtunnel. På rasteplassen Hüttener Berge fik vi diesel på, og så gik det hjemad. Vi var i Danmark kl. 23, og så blev det tid at ringe til Sander for at sige, at vi nu næsten var hjemme, og 2 timer senere (kl.01.00) holdt vi i vores indkørsel.

En dejlig ferie var til ende. Juhu.

Efter at have fået et glas tysk kakaomælk, gik vi godt trætte i seng.

Bilens tæller stod på 67.223 km.

Kærlig hilsen

Bent & Merete